

— ker je v skladu z upravno prakso umikanja proizvodov, ki vsebujejo zdravilne rastline, ki niso našete v prilogi k ministrski odredbi o ustanovitvi posebnega registra za pripravke iz zdravilnih rastlinskih vrst (Orden Ministerial por la que se establece el registro especial para preparados a base de especies vegetales medicinales) z dne 3. oktobra 1973, kakor je bila spremenjena, niti v prilogi k odredbi SCO/190/2004 ministrstva za zdravje in za potrošništvo o sprejetju seznama rastlin, katerih prodaja je zaradi njihove strupenosti prepovedana ali omejena (Orden SCO/190/2004 por la que se establece la lista de plantas cuya venta al público queda prohibida o restringida por razón de su toxicidad) z dne 28. januarja 2004, in niso pripravki iz izključno ene ali več zdravilnih rastlin ali njihovih celih delov, kosov ali prahu, ker se štejejo za zdravila, s katerimi se trguje brez obveznega dovoljenja za promet, s trga umaknila proizvode, narejene iz zdravilnih rastlin, ki so bili zakonito proizvedeni in/ali dani v promet v drugi državi članici, in

— ker o izvršitvi tega ukrepa ni obvestila Komisije Evropskih skupnosti,

ni izpolnila obveznosti iz členov 28 ES in 30 ES ter členov 1 in 4 Odločbe št. 3052/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 1995 o vzpostavitvi postopka izmenjave informacij o nacionalnih ukrepih, ki odstopajo od načela prostega pretoka blaga v Skupnosti.

2) Kraljevini Španiji se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 95, 28.4.2007.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 5. marca 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Supremo – Španija) – Unión de Televisiones Comerciales Asociadas (UTECA) proti Administración General del Estado

(Zadeva C-222/07) (¹)

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Člen 12 ES – Prepoved diskriminacije na podlagi državljanstva – Členi 39 ES, 43 ES, 49 ES in 56 ES – Temeljne svoboščine, zagotovljene s Pogodbo ES – Člen 87 ES – Državna pomoč – Direktiva 89/552/EGS – Opravljanje dejavnosti razširjanja televizijskih programov – Obveznost izdajateljev televizijskih programov, da del svojih prihodkov iz poslovanja namenijo evropskim kinematografskim in televizijskim filmom, s tem da se 60 % tega financiranja nameni produkciji del, katerih jezik izvirnika je eden od uradnih jezikov Kraljevine Španije in ki so v večini primerov iz španske kinematografske produkcije)

(2009/C 102/05)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Unión de Televisiones Comerciales Asociadas (UTECA)

Tožena stranka: Administración General del Estado

Ob udeležbi: Federación de Asociaciones de Productores Audiovisuales, Radiotelevisión Española (RTVE), Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (Egeda)

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunal Supremo – Razlaga členov 12 ES, 87(3) ES in 3(1) Direktive Sveta 89/552/EGS z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov (UL L 298, str. 23) – Obveznost televizijskih operaterjev, da namenijo določen odstotek svojih prihodkov od prometa za vnaprejšnje financiranje evropskih kinematografskih in televizijskih filmov, s tem da je 60 % tega financiranja namenjeno produkciji del, katerih jezik izvirnika je španščina in jih v glavnem ustvari španska kinematografska industrija

Izrek

1) Direktiva Sveta 89/552/EGS z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov, kot je bila spremenjena z Direktivo 97/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 1997, predvsem njen člen 3, in člen 12 ES, je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta ukrepu države članice, kot je ta, ki se obravnava v postopku v glavni stvari, s katerim se zavezuje izdajatelje televizijskih programov, da 5 % svojih prihodkov iz poslovanja namenijo vnaprejšnjemu financiranju evropskih kinematografskih in televizijskih filmov oziroma, natančneje, da 60 % od teh 5 % namenijo za dela, katerih jezik izvirnika je eden od uradnih jezikov te države članice.

2) Člen 87 ES je treba razlagati tako, da ukrep države članice, kot je ta, ki se obravnava v postopku v glavni stvari – s katerim se zavezuje izdajatelje televizijskih programov, da 5 % svojih prihodkov iz poslovanja namenijo vnaprejšnjemu financiranju evropskih kinematografskih in televizijskih filmov, oziroma, natančneje, da 60 % od teh 5 % namenijo za dela, katerih jezik izvirnika je eden od uradnih jezikov te države članice – ne pomeni državne pomoči kinematografski industriji te države članice.

(¹) UL C 155, 7.7.2007.